

Rogsta och Illsbo  
d. 27 Julij A:o 1686.

Nembden.

Per Perßon i Åkre,	Olof Erßon i Blästa,
Nils Erßon i Håcksta,	Olof Erßon i Wählstadh,
Jon Perßon i Färbiö,	Per Olofßon i Frölandh,
Olof Olofßon i Stambnäs,	Per Jönßon i Ahrnön,
Anderß Mårtzßon i Sillia,	Jon Erßon i Östanå,
Swen Olofßon i Wästtier,	

Nämbdeman **Per Uneßon i Mahlsta**, dödh i deß ställe förordnadhes **Larß Perßon i Aßpe**, hwilken och swor sin Nämbdemans Eedh.

**Olof Erßon i Wälsta** lofuades dimission i deß ställe bör **Mårten Erßon i Wija** ????? som skall efter nye åhret insättias.

Kom för Rätten **Anderß Perßon i Wästtier** beklagandes nu som å Höste Tinget d. 23 Nov: 685 dheth öfwer wäldh **Soldaten Påhl Larßon Glaaß** begångit i hans gårdh, sent om aftonen för Midsommars dagen nästförledit åhr i det Soldaten Påhl öfwerfallit honom medh hugg och slagh, så att han der af moste wara ofärdig i sin arm och bära honom i fält öfwer 14 dagars tijdh för uthom dheth han en långh tijdh ringa arbete förmådde att göra, wettandes sigh ingen orsak dher till gifwit uthan att Soldaten kom heem drucken seent om qwählen på ofwanbe:te dato, tå Maten för honom war satt på bordet, påckandes Öhl af hans **Hustro Margetha Tomsdåtter**, Men efter hon intet war så snar som han wille, fattar Soldaten Påhl uthj henne, begynnandes Påhl att stöta henne moth wäggen, att hon måtte ropa och bedia honom släppa sigh, då kommer Mannen uthur Sänge Cammaren fruchtandes att han skulle slå Hustrun förderfwat, fattadhe så bonden uthj Soldaten, att skillia honom ifrån Hustrun, Men Sål daten wardt honom öfwermächtig, slogh honom neder till golfwet och sparkadhe honom, till des Hustrun medh böhn kunde skillia Sål daten ifrån Mannen, bediandes hon Mannen att gå uth ifrån Sål daten, dheth han och gjorde, tänkiandes fuller gå uthj Grangården, Men som då alt folket lagdt sigh, och han hörde hwadh för olåth war i gården, tänkte han gå hem, fruchtandes att Soldaten skulle slå Hustrun; Doch i dheth han kom till sin Badstugu lijtet i från gården, möter han Soldaten, hwilken fattadhe uthj en biörkstång slændes genast åth Hufwudet, i dheth samma lyfter Anderß Perßon opp Armen, williandes wärja Hufwudet, då han och slagit honom öfwer Armen att han der af lijdit myken wärk, så att han icke något arbete kunde göra opå 14 dagar, men af fruchtan måste han och hans Hustro fly till **Nembdningsman Erich Perßon i Berge** och dher om Natten liggia, icke annat tänkiandes än Armpipan war afslagen. När bonden kom hem ifrån sidste tinget, hwar ifrån Soldaten sigh undandrogh, och Stembning af BefallningsMan icke lydde, kommer Sål daten till sin Wårdh Anders Perßon om Anderßmäßo dagh, begärandes af hans Hustro Math och Öhl, dheth honom icke nekades, då Soldaten yfrat dheth Mannen klagat på honom för Tinget, tagandes Wårjan af Wäggen, och dher medh slår Hust: Margetha som hölt på att koka i spijsen, så att hon dher igenom moste liggia till Sängs uthj 14 dagar, och att hon intet wäntade sigh något lijf, dheth Kyrkioherden skall kunna berättta, som henne medh Herrans Nattwardh besöchte, och när Hustrun kommer uth på gården och möter sin Man beder hon honom intet gå in i Stugun, fruchtandes att Sål daten skulle dräpa honom medh Wårjan, och elliest att Soldaten spänte sin Bößa, och ladhe dheth på bordet, och altså flydde Hustrun och Mannen medh sine barn till näste

Grannegården. Rätten tillsporde Pål Larßon hwadh han hade emoth deras klagemåhl att förebära, och hwarföre han icke kom tillstädes på sidste Tinget efter Stembningh, till dhet senare swarade han sigh wara medh bref commenderat, then tijdhen, dhet han icke kunde bewijsa, uthan Nembningeman Erich Perßon betygadhe, att när Sålдатen blef af honom tillsagdh efter BefallningsMans ordre att gå till Tinget, swarade Sålдатen Jagh går aldrig till Tinget, Jagh hafwer intet dher att giöra, Men till Anderß Perß och des hustrors klagemåhl, swaradhe han sålunda, att fast han hafwer trätt medh Mannen något, är dhet icke af något värde, menandes sigh nu wara wän medh sin wärdh, men beskylte Hustrun att hon skulle spåttat honom i Ögonen, tå han begärte math och drijka af henne, hwar till Hustrun nekade, säijandes sigh wara mehra rädd för honom, än hon torde spotta honom i Ögonen. Pål Swor en dyr Edh, att dhet war sant att Hustrun spåttade honom i Ansichtet, och att dhet är icke alt sant som hans wärd och hans Hustro dhe säija på honom, han hafwer en godh tijdh fått sittia i Järnen, men Wärdens Hustro fick wara i Giästebudh öfwer Juhlehelgen, Hustrun nekar intet att hon iu war hoos sin granne, doch hafwer hon alt sedhan kändt sigh ondt i sijdan, när hon något arbethe skall göra, hon fructar dhet föllier henne alt emedhan hon lefwer.

När Rätten frågade efter wittnen af dhen som dhen klagade parten synt hafwa, påropades **Nämbdningman Erich Perßon i Berge, Swen Olofßon i Westtiär** och **Jon Erßon i Östanå**, hwilka gjorde sin lijflige Edh å book, att dhe uthj dhenna Saken skohle sanning wittna och bekiänna, hwilka och hwar för sigh således berättadhe.

**Nämndningeman Erich Perßon** wittnadhe att han synte **Anderß Perßon** så wara slagen på sin arm, att en Kuhle Syntes på Armen, måtte händha att Sehnan wardt Swullen, men intet kundhe han förstå att pipan skulle wara af, Och samma gångh som Sålдатen slogh Anderß Perßon aftonen för Midsommars dagen, flydde Mannen och Hustrun till hans Gårdh och lågo dher om dhen Natten, hafwandes han icke mehra att wittna, uthan dhet att Wärdens förr klagat på Soldaten och dhe af Officerarne blifwit förlijchte.

**Nämbdeman Swen Olßon i Wästtier** wittnadhe att **Anderß Perßon** bar Armen i fält uthj 14 dagar, att han af Soldatens slagh fått en Kuhla på Armen kunnandes doch icke förmärka Armen wara afslagen, han synte och Hustrun att dhet war på hennes wänstra sijdha rött och blått efter två Slagh af Soldatens wärja, och att hon lågh till Sängs uthj 14 dagar, berättadhe och att Anderß Perßon deß Hustro och barn flydde till honom om Anderßmeßnatten, undan **Sålдатen Pål Larßon** dhem han hoos sigh hyste, men Soldaten gick medh bößan uthan på backan, och kom in i Gården medh henne, doch ingen skadha gjorde; Äfwen lijka wittnadhe **Jon Erßon i Östanå** att han sågh **Hustro Margetha** hafwa 2:ne blånor på Kråppen af Wärjan, och att hon dher af war Sängliggiande uthj 14 dagar. **Pastor loci wyrdige H. Olof Kanick**, som Anderß Perßons Hustro besöchte medh Herrans Nattwardh, betygadhe och att hustrun hadhe twänne röda blånader opå wänstra Sijdan men Anderß Perßon hafwer han icke synt.

Rätten tillsporde Soldaten om han hadhe att klaga dhet han icke fått sine Åhrspenningar och annath som honom tillkommer, dher till han swarade sigh icke kunna skylla sin wärdh dherföre, uthan badh om nådh och illa Rätten.

**Befallningsman Wälb:de Johan Larßon Broman** kunde sigh påminna att efter Tingzslutet i **Fårßa** d: 3 Febr: A:o 685 kom Sålдатen **Pål Finne** tillijka medh **Under Officeraren Larß Lärkia** och 2:ne Soldater, ifrån **H:r Majoren på Rällstadh**, berättandes att **Bonden Anderß Perßon uthj Wästtier och Ilßbo Sochn** till H. Majoren kommit och bem:te Soldath anklagat för dhet han hans hustro så illa slagit att han twiflade om lifwet, efter Kyrkioherden most

henne medh Herrans Nattwardh besökia, som deß attest uthwiste, Dy blef Soldaten under arrest tagen af H. Majoren och till Befallningzman lefwererat medh dhe Formalier att Officerarne intet wille dhet Soldaterna skulle hålla wacht öfwer honom; Altså moste Befallningzman beordra Nembdningeman i Ißbo att låta honom i Sochnekistan under wacht förwaras, till deß dhet kunde förmärkas, om Hustrun kunde blifwa bättre, Men när Soldaten kom hem till Sochnen, wille han häldre låta sluta sigh i Järn och Giästa hoos sine wärdar ähn sittia i Fängelße.

Wijdh tillfrågan om denne Soldath mehr af sin wärdh tagit än wecko Giästningen än Kongl. Förordningen innehåller, Swaradhe Soldaten att han tagit så mycket som bonden wehlat honom gifwa, Men bonden öfwertygade honom att när han wehlat gifwa honom 1 P. om wickan hafwer Såldaten intet wehlat dhem emottaga, uthan most en mark tillägga, efter Soldaten giordt sigh sticken, och wehlat honom medh hugg öfwerfalla, om han icke fått efter sin willia.

Detta ährendet lades till Nämndens flitige öfwerwägande, som på sin edh och samwethe icke kunde frija honom **Såldaten Påhl Glaas** för Edzöre, aldenstundh han sin Wärdh, och deß Hustro medh hugg och slagh en och annan tijdh öfwerfallet, och dher efter togh han en spänt böða och swärdet på bordet, måtte fly uhr Gården, Påhl Glaaß lupet efter sin wärdh uthom Gården och honom slagit wijdh hans Badstugu medh en Biörkstång, gångit efter sin wärdh medh en böða i Grannos Gårdh och serdeles hämpnat sigh på bondens hustro, dherföre att bonden klagat på honom för Rätten; Fördenskuldh och han Såldaten efter dhet 31 och 18 Cap: Edzöres balken Dömbdes till Edzöre; För dhet Såldaten gifwit **Bonden Anderß Perßon** ett slagh öfwer Armen fältes han till 3 m:r och deßuthan opfylla 14 dagars arbethe, dher på doch bonden sadhe att Såldaten hulpet honom i 2 dagar. För 2 blodhwijten till Bondens Hustro 6 m:r för hwardera, efter dhet war skedt på en Helgedagh. Men för dhet Såldaten emoth Kongl. Förordningen och Ålagdh Förbudh tagit större weckugästning, sakfältes han till 40 m:r Sm:t Kounges en sak; Hwilket alt i underdånig ödmiukheet till Högl. Kongl. HofRättens nådige Förklaring hemstält warder.

Här öfwer är ankommen Högl. Kongl. HåfRättens gunstige Resolution af d: 23 Decemb: 686. Resolutio.

Kongl. Rätten pröfwar af dhe i Häradzdomen anförde skiähl för rättwist, den samma att här medh approbera och gilla, skohlandes **Påhl Larßon Glaas** uthgifwa dhe honom ålagde böter, af dhet hans egit wara kan, sedhan hans mundering och Sålth först undantagin är, sampt plichta för Edzöre medh Nijo Gatulopp.

Så wijda Kongl. Hußesyns Ordningen wijdh straff påbiuder att Skattebonden, dher dhet icke länder Grannarne till skadha och förfång skall må Åhrligen oprödia till Åker och Äng dher så lägenheeten finnas till ett Spanland och elliest Kongl. SkougzOrdningen så wäll som Kongl. Maij:tz nyligen Allernådigst tillåtet rödia på skatte skogen till Muhlbethe; Altså emedan sådhan lägenheet skall finnas under **Befallningsmans Noræi** gårdh **Norholm**; Ty kunde HäradzRätten oppå deß begäran icke förwägra honom att rödia till Åker Äng eller Muhlbethe, allenast någre godhe män samma lägenheeter besichtiga, och sedhan må han samma tienlige platzer saklöst oprödia, doch att han söker Hans Excell:tz H. Gouverneurens consens.

Såßom **Hans Excell:s Gouverneuren Höghwälb:ne H. Lennart Ribbing** uthj sitt bref till **Befallningsman Broman** d: 11 Februarij innewarande åhr, hafwer funnit dhet skiähligaste expedientet att affordrat HäradzRättens Domb wijdh näst Ting, öfwer **Såldaten Anderß Perßon Mehnlööß**, för sin begångne brått emoth deß **Bonde Olof Erßon i Östanå**, hwarföre

blef och Sålдатen å detta Dato framhafdh, hwilken emoth förre Ransakningen fans tirtaligh, dhet han nu säger sigh aldrig hördt af Kongl. Maj:tz Förordning, hwadh Soldaterne böre åhrl. hafwa af Bönderne uthj weckugästning och kosthåldh förr ähn dhen af Kyrkioherden och Nämbdningemannen i detta åhret uplästes, dher doch han å sidste tinget tillstodh sig hördt Kongl. Förordningen af Befallningsman in Janio 685 föreläsas, hwilket Sålдатen nu moste bestå, säijandes sigh icke så grant kunna minnas. Wärden Olof Erβon påminte Sålдатen, att han intet hafwer hollit dhen lofwen, som han giorde på sidste tinget, att han efter Kongl. Förordningen intet skulle obilligt af honom fordra, der lickwähl Sålдатen i detta åhret trugat af bonden 2 T:r Spanmåhl, Sålдатen säger sigh icke fått mehra än 7 Span Slöö sädh medh agnar illa ränsat, och att bonden hafwer godhwilligdt honom sådant tillstått. Bonden Olof Erβon föregifwer att om han will hafwa frihdh i Gården haf:r han most låta honom få så mycket som han begärat, och hafwer han fått så godh Spanmåhl som bonden fått och han i Kyrkioherberget inlewererat; Soldaten klagadhe och att han intet fått på detta åhret sine Åhrspenningar hwar till bonden reponerade att när Officerarener gifwa lof, skall Sålдатen få sin rättigheet, efter Kongl. Förordningen, önskandes att han måtte blifwa dhenne Sålдатen qwitt, Sålдатen badh och Gudh att han måtte få en annan bonde, han will heller tiena för dhen andra halfparten än hafwa honom flere åhr till wärddh, dy han kan medh denne bonden icke sämias, men han förljiktet wähl medh sin **Bonde Olof Anderβon i Kyrkiobyn och Bergsiö Sochn**, hwilken tå han påropades, så swarade att han motte gifwa honom så mycket som andre bönder gifwa sine Soldater i Sochnen Nembl. ½ Span om wickan, och så frampt ½ Soldatren icke få efter sin willia, kunna bönderne icke förljikas medh Sålдатen ej eller af dhem niuta frijdh i Gården.

Detta ährendet lades till Nämbdens öfwerwägande och war dheras enhällige mening, att dhe icke kunna frija honom för frijdsbruttet, 40 m:r Sm:t emedhan Soldaten först burit slagh på bonden i hans Huuß arg:t 8 och 5 Cap: Edzöre B: och såpom dhe allenast gifwit hwar andra Öhrfillar och Hårdrag och dhe dher om gofwo hwar andra handen giorde Nämbden dhem frij för böterne; Men för dhet Sålдатen emoth Kongl. Förordningen mehra af bonden preβat, sedhan han dher ifrån warnat är, fältes han till 40 m:r Konungens een Saak. Så emedhan Sålдатen, hwarken tillåtes eller äger att böta medh, dy moste han sin brott försona medh 4 enkla Gattulopp.

Dato inladhe uthj Rätten **Erlige Man Nilβ Nilβon i Arnön** ett Kiöpebref Daterat d: 2 Aprilis A:o 684, dher uthinnan **Jon Erichβon i Arnön** tillstår sigh hafwa bortsålt sitt hemman 4 öre 12 th:r i skatt, belägit i Arnön Söder i Byn, medh alle ty som ther till ligger inanan gårdz och utom när och fiäran åth förbe:te Nilβ Nilβon, hwilket hemman han Jon Erichβon afhänder ifrån sigh och sine arfwingar under Nilβ Nilβ och deβ arfwingar för 40 P:r Km:t för hwart Öhre, och gården efter godhe Mäns wärdering 50 P. Km:t så att Summan blifwer 230 P. Km:t, doch medh den condition att han Jon Erβon i sin lijfstijdh skall hafwa een stugutompt och en Kooföda, uthj bolyckian Norre styket, in till Hagan för sig behollit. Och dher så hände att Jon Erβon förskaffade sig folk, skulle Hustrun, efter hans dagar, få bruka samma Jordh uthj 10 Åhrs tijdh, efter Nilβ Nilβon drager skatten för samma Jordh, skall Jorden gå under hemmanet igen för ofwanståendhe giorde Köp, Men dher han Jon Erβon hädan efter icke wille ingå ächtenskap, så går dhet straxt efter hans död under hemmanet igen: Wittnesmän **Per Jönβon i Arnön, Jon Anderβon ibidem, Olof Erβon i Frölandh**; Begärandes Nilβ Nilβon här på tiensteligest Rättens stadfästelße. Så emädhan Nilβ Nilβon låtet hemmanet lageligen upbiuda och ingen af bördemän inom upbuden eller sedhan dhet 3 gången d: 13 Feb: 685 opbödz giordt här emoth något inspråk. Nilβ Nilβon hafwer och föruthan Köpepenningen betahlt en dehl till Creditorerne och om dhet som ännu åtherstår, komme dhe så för Rätten medh Handslag öfwerens att Nilβ Nilβon skall honom åhrligen tillstålla Tretijo P:r Km:t till deβ

dhen uthfäste Summan 230 P. blifwe fullgiordt; Fördenskuldh dömbdes dheras Köp stadigdt och fast att stånda och ej åthergånge.

**Befallningzman Wälb:de Hanß Larßon Noræus** beswärade sigh in för Rätten öfwer sin **Tienstepiga Karin Knutzdotter**, som förmedelst olofligit umgängie medh **Bondedräng Hanß Perßon**, af hwilken hon och blifwit medh barn rådder, hafwer gångit uthur hans tienst efter han henne tagit till ächta, der igenom Noræus då han henne som mäst betarfwadhe, blifwit ille uthställt i dhet hans boskap gådt SkötzellLöse uthj Skogen i dhenne Sommar, som grannarne wiste betyga; Tienstl. på ståendes efter Lag och Kongl. Tienstfolkz ordningen att han måtte få tillbaka, så mycket hon af honom i löhn 10 P. och i stadning 3 P. tillsades, föruthan annat han henne påkostat till 12 P.

Emedhan Befallningzmans angifne klagemåhl befans at saning bestå, ty wart **Karin Knutzdotters Man Hanß Perßon**, som nu för henne talade och swaradhe, efter och hon icke kunde komma tillstädes i Förmågo af Lag och Kongl. Tienstefolkz Ordningen tillhållen, att betahla Löhnen Stadningen och hälften af dhet han henne påkostat, hwilket beräknas inalles till 18 P. Km:t.

Aldenstundh dhet blef bewist, att **Anders Larßon i Åkre** hafwer 681 opdragit sin **Hustro Syster Sohn Matz Olßon i Edsta** halfwa hemmanet och till Köppening dher å handfånget 36 P. Km:t, för uthan dhet att Matz Olßon efter Rättens uthsagu på sidste Tinget och gode Mäns liquidation d: 23 Martij sidstledne, äger för sin Moders bördzrätt uthj samma hemman Åkre Ett Hundradhe och en P. Km:t; Kongl. Majj:tt wår Allernådigste Konung, hafwer och behagat under d: 10 Junij 684 Nådigste Resolwerat att twänne åboer måge på ett Hemman wara besittande, dher lägenheeten så tillsäger, och Hemmanet Åkre befinnes wara af 17 öre i Skatt, så att tuänne åboer kunna dher wäll behöfwas; Fördenskuldh kundhe HäradsRätten icke annat döma än att Kiöpet efter Lagh måtte stå och icke åthergånga, och skall så halfwa Hemmanet åth näste Fehrdag honom Matz Olßon, efter Wittre Mätessmanna Ordomb inrymmas, medh dhet förbehåldh, att Matz Olßon skall betahla till Anderß Larßon, hwadh som honom på hans andeel mehr i hemmanet tillkommer, efter ofwanbe:te liquidation af d: 23 Martij innewarande Åhr, till hwilken ända, Matz Olßon hafwer säkert löfte för sikh præsterat.

Oppå Allmogens enhällige begäran att dhem motte lof gifwas af Rätten, att få ränsa Skogen till Muhlbete, blef swarat nu som tillförende, att dhe först hafa Syyn som besichtigar dheras platzer, och sedhan dher dhe funnit nödigdt till ränsning will HäradsRätten sigh dher öfwer förklara.

Allmogen blef förmante å förrige åthwarningar, att göra Tingz Wägen färdig till Kyrkian, så gill och som lagen biuder, wijdh straff om dhe längre här medh tredskas.

Dito d: 15 November 686

Nämnden

Pell Perßon i Åkre,  
Nilß Erßon i Håksta,  
Per Olofßon i Fröllandh,  
Per Jönßon i Arnön,  
Anderß Mårtenßon i Sillia,  
Swen Olofßon i Wästtier och

Olof Erßon i Blästa,  
Olof Erßon i Wählsta,  
Jon Perßon i Färßiö,  
Olof Olofßon i Stambnäs,  
Jon Erßon i Östanå,  
Larß Perßon i Aßpe.

**NämbeMannen Olof Erþon j Wählsta** fick dimission, efter han länge i Rätten suttet hafwer, i deþ ställe förordnades **Mårten Erþon j Wija** som efter Nyåhret skall insättias.

Dato kom för Rätten **Soldath Anderþ Perþon Mehnlööþ** tienstl. anhollandes att honom måtte efterlåtas inlösa halfwa sin **Swärfaders Erich Olofþons** hem:n i **Wästtiär**, efter Swärfadren Erich Olofþon är en gammall Man, och har ingen som honom skiöter, och elliest att **Anders Perþon** och hans Hustro, som nu besittia hemmanet hafwer der till ingen bördzrätt; Hwaremoth **Anderþ Perþon i Wästtiär** som nu hemmanet Wästtiär åboer insinuerade HäradsRättens Domb af d. 13 Februarij 685 hwar uthj förmåles att gamble Erich Olofþon som ännu lefwer hafwer å rätten bröllopsdagh gifwit besittningsrätten till sin **Sohn Olof Erichþon**, och sedan han blef död är besittningzrätten hans barn med Domb tilllehrkiänd så att **Sohnesohnen Erich Olofþon** å Tinget 685 gafz tillstånd hehla hemmanet antaga, och fast Sohne Sohnen Erich Olofþon sedermera med döden är afgången, hafwa doch flera hans Syskon som närmare ähre till besittningen än Fader System; Fördenskuld kundhe HäradsRätten intet tillåta att Soldaten **Anderþ Perþon** skulle halfwa hemmanet inlösa, af fölliande skiähl 1) ähr han ännu j Chronones tienst 2) om skönt han wore ledig ifrå tiensten, kunna honom äntå inthet hemman ??? ???????? uthan löfte 3) ähr hemmanet icke af den lägenheet att det kan rifwas efter som det nogsampt pröfwat är, emedan Styffadren **Anderþ Perþon** och hans Hustros **Swåger Olof Perþon** brukade halfwa hemmanet hwarthera, och 4) är Domb Saken gången att Sohnebarnen tillhöra besittningen som nu omyndige ähre, hwarföre och Styffadren **Anderþ Perþon** skall holla sine Styfbarn hemmanet tillhanda och Faderfadren Respectera medh wyrdat och ödmiukheet efter förre Rättens Sluth.

Ehuruwähl HäradsRätten mondhe d. 27 Junij 683 remitterat **Olof Perþon i Mahlsth** och **Johan Olofþon i Backan** till Rächning under gode Män om deras Arfzprætensioner, Men såþom dhe ej till detta dato öfwerens kommitt blefwe af Rätten förordnadhe deþe gode Män som dhem emellan liqvidera skole, Nembl. **Nilþ Erþon j Håksta, Per Olofþon j Fröllandh, Anderþ Mårtenþon j Sillia, Jon Perþon i Färþjö** och **Sochneskrifwaren Erich Olofþon i Wählsta**.

**Borgmästarens j Hudwichzwaldh Wälb:de Jon Mårtenþon Qvasts** Fullmächtige opwiste en Rächning till **Jöran Gynteþon j Rijse och Ilþbo Sochn** hwaruthj han är debiterat för 179 P:r 14 öre skuld, hwaremoth Jöran Gynteþon swarade att han sin egen skuldh mäst betalt, Men intet kan han wara befogat att betahla den giäld som förre åboenden **Larþ Mårtenþon** giort hafwer, utan Jöran Gynteþon inlöst hemmanet ifrå Chronones Ödhe, och all Chrono Resten betalt, äntå att Borgmästaren Qwast upsätter det han har aldrig af honom taget, och opförer det Borgmästaren aldrig af honom bekommitt, dy blef af Rätten sagdt, att Jöran Gynteþon skall sigh j Stadhen hoos H. Borgmästaren d. 20 nästkommandhe November infinna, och med honom en richtig Rächning slutha, för dhet öfrige bör Jöran Gynteþon wara j Rättens minne om han icke kan Borgmästarens förböhn ehrholla.

Samma dato tilltahlade **H:r Borgmästarens Qwastens** Fullmächtige **Swen Bengdtþon i Bergie** om dhe 23 P:rs fordran hwilken skuld Swen Bengdtþon tillstodh och lofwadhe med aldraförsta betahla.

**Swen Perþon i Wästtier** och **Olof Perþon i Bergie** sattes till Målsman för unge **Olof Zackriþons Styfbarn i Holandh**.

Dato framkom för Rätten **Mårten Erþon i Wija** beklagandes sig på dhet högsta öfwer sin **Swärmoder Hust: Sußanna Perßdotter**, och hennes Man **Olof Jonþon Delin**, i det dhe willia tillägna sigh deß Qwarn som under hans hemman liggandhe ähr, samt esom oftast öfwerfalla honom Mårten Erþon och deß Hustro med oförnuftigh och skambligh Mun, beropandes sigh Mårten uppå HäradsRättens Domb d. 14 Novemb: 684 dher uthj Olof Jonþon och deß Hustro förmanes att afstå med sitt oskickelige lefwerne wijdh sådant Straff som i bookstafwen exprimeras, hwar emoth Swärmodren Hustro Sußanna Perßdotter reponerade att hon blife ofta med Onde Ordh och affecter öfwerfallen af sin Mågh Mårten Erþon, berättandes att en afton hafwer hon kommitt till honom, begärandes att henne måtte efterlåtes Qwarnen att mahla opå, hwartill Mårten Erþon skola swarat att han hafr lofwat bort Qwarnen till een annan, der doch Hust: Sußanna förmehnar att hon är så när till Qwarnen som han, der på skall Mårten tagit henne i Armen och fohlat uthan Dören, der till Mårten Erþon nekadhe, utan det war sandt att Swärmodren Hustro Sußanna inkom till honom, och brukadhe skamlööß Mun på honom, och hans Hustro så att han nödgades bedia henne gå uth och war hon den gången så artedt, att hon icke skall kunna minnas huru denna ordh hon fälte. Ährendet lades till Nämnden hwar på blef sagdt, af Rätten, att efter StyfSwärFadren haf. Qwarnhuset opsatt bör och Mårten Erþon efter Mätessmanna ordom det inlösa och under hemmanet beholla, doch kan han inte mißunna Swärfolket att till deras egen nödtorft Qwarnen nyttia och blefwe så Parterne af Rätten áthwarnadhe, att rätta sig j Saken, måsta hwarandra medh höfligheet och all Onsko och Argheet afläggia på annath fall nödgas Rätten tillåta Mågen att gifa sin Swärfader löþn uthur hemmanet.

Emoth denne Domb haf. **Olof J. Delijn** i rätten tijd appellerat under näste Lagmans Tingh medh 3 m:r Sölfm:t.

Ehuruwähl **Olof Erþon j Blästa** tänchte sig efter Laga Stämning tilltahla **Erich Larþon ibm** för det han låtit upåtha hans Hafra men efter han sig absenterat blef han sakfält till 3 m:r Sm:t.

Tijondhe Rächnare aflade sin Edh som j detta åhret rächnat Tijonden Nembl. **Nilþ Jonþon i Ahrnön, Jon Anderþon ibm, Olof Anderþon i Öþby, Olof Erþon i Blästa, Anders Larþon i Fröllandh, Nilþ Perþon i Norrdahlen, Larþ Perþon ibm, Jöran Bertilþon i Bergie, Olof Gyntefþon i Östanå, Anders Hanþon i Wästtier**, de öfrige hafwa sin Edh aflagdt, men när **Anderþ Erþon i Fröllandh** och **Mårten Erþon j Wija** wille hoos **Capplanen H. Erich Wikman** tijonden rächna, skall han hafwa dem förnekat och sagdt att han skall angifwa Tijonden hoos Sochneskrifwaren.

Framkom **Erich Erþon och hans Hustro Karin Knutzdotter i Ahrnön** beswärandes nu som tillförende ödmiukel. att få inbörda sin frambledne **Swärfaders Matz Nilþons** hemman **j Ahrnön**  $3\frac{3}{4}$  öre j skatt på det hennes **Sohn Matz Olofþon** må sin fadersbördh átherwinna och haf. hon Hust: Karin efter **BefallningsMans Bromans** wittnesbördh satt ifrån sigh 400 P:r der före hemmanet af Faderfadren wardt försåldt och ehuruwähl Hustro Karin och hennes Man sade sig låtit stämma för detta **Brukzskrifwaren wijdh Ström Roloff Mackie** att å detta dato sig till Swars stånda och penningarne emothtaga, kom han doch intet tillstådes fast han der å dhe förre Tingen sökt efter Opbudh att få Fastebref på Hemmanet som honom dock icke tillåtit ähr, dy blef af Rätten sagdt, att Ehuruwähl Erich Erþon och hans Hustro hafwa dhe 400 P:r Koppm:t efter Köpeskriften ifrån sigh lefwererat, qwaldt det trijdie Opbudet af d. 21 9bris 682 och sedermera ähr inkompne på hemmanet Ahrnön, än tå den af Rätten förr förordnadhe Syynen icke gången är som skulle skodet huru hemmanet af **Wäl:t Jacob Hellman** är häfdat, Så kan lichwähl Rätten icke förneka **Sahl. Factor Behms** Erfwingar att lagl. disputera med Matz Nilþons Sohnebarn om præferencen till hemmanets besittandhe och oansedt Sal. Factor

Behms **Sohn Fredrich** d. 15 9bris 684 inkom med protest emoth sin Styffader Wäl:t Jacob Hellman och **Swåger Wäl:t Lennart Rothoff** att dhe detta hemmanet Ahrnön till **Sal. Bergmäster EhrenCrona** honom och hans Syskon Owitterl. försåldt hadhe, så hafwer han doch sitt klander icke fullfölgt, Icke eller hafwa H. Hellman och H. Rothoff warit för Rätten, sin Transport till Sal. H. EhrenCrona opwist och Lagliga der med förfarit.

Ehuruwähl HäradzRätten mondhe d. 27 Julij sidstledne förmena Allmogen j Rogsta Tinglagh, att göra en förswarlig Tingswägh ifrån Landzwägen till Rogsta Kyrkia men när Rogsta Män begynt till att rödia skall **BefallningsMan Broman** sagdt, det dhe skohla göra Wägen ifrån Wählstadh och så till Kyrkian, det dhe ej skole förmå att göra, dy blef af Rätten sagdt att uthsochnes Män böhre påkallas som kunna skodha och mätha, huru mycket hwar och en byy bör byggia, och hwarest bädst lägenheet är att rödia, börandes alle i Tingelaget hielpa till, att Tingswägen måtte till Kyrkian blifwa oprögdh efter Lagh.